

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ívamá!?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrstakum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiristnað fyri lýsaran.

Skúlaráðið í Vestmanna:

Onki klaguskriv sent Sjónvarpsnevndini

Dagblaðið kundi mikudagin í kvirru viku siga lesarunum frá, at skúlaráðið í Vestmanna hevði sent Sjónvarpsnevndini eina klagu. Í klaguni skuldi ráðið hava harmast um atburðin hjá tveimum sjónvarpsmonnum til skúlavígluna, sum fyrri stuttum fór fram í Vestmanna.

Í farnu viku tekur Oyggjatiðindi málið upp. Teir grenja um, at Dagblaðið og skúlaráðið hava tikið saman hendur í einari mannajagstran, men at kommunan tibetur hevði fingið steðgað klaguni.

Hósdagin finga bløðini so tíðindaskriv frá skúlaráðnum. Her gera tey stutt og greitt vart við, at tey ikki hava sent Sjónvarpsnevndini nakra klagu. Hósdagin vil Dagblaðið tó framvegis vera við, at ein klaga er send, men seinri afturkallað.

Dagblaðið ber ósannindi

Vit tosaðu fyrst við Hans Jørgensen, formannin í Sjónvarpsnevndini. Hann hevði onga klagu móttikið, og ynskti ikki at gera viðmerkingar til málið.

Síðani vendu vit okkum til Gunnleig Durhuus,

forkvinnu í Skúlaráðnum í Vestmanna. Vit spurdu hana, um hon kundi greiða okkum fløkjuna.

— Eg haldi, tað er ótrúligt, at Dagblaðið heldur fram við at bera ósannindi. Teir hava jú klárt fingið at vita, at skúlaráðið onga klagu hevur sent. Men lat meg bara endurtaka tað enn eina ferð. Vit hava ikki sent sjónvarpsnevndini nakra klagu. Hon hevur tí heldur onga klagu fingið, og vit hava tí sjálvsagt heldur ikki havt fyrri neyðini at afturkalla nakra klagu. Tíðindini, sum Oyggjatiðindi bera, um at kommunan hevur blandað seg uppí, eru sostatt eisini skeiv. Har er jú onki at blanda seg uppí.

Endin, sum søgan er spunnin av

Vit fara tó ikki at dylja yvir, at nógvir vestmenningar eru ónøgdir við, at litið og onki spurdist burtúr skúlavígluni. Hóast alt er talan um eitt týðningarmikið bygdamál, sum helst eisini hevur áhuga í øðrum pørtum av landinum.

Hesa hugsan hava vit verið samd í í skúlaráðnum, og vit hava eisini tos-

að um at sent eina klagu. Helst er tað hendan endan, sum Dagblaðið hevur fingið fatur á, og hevur spunið eina heila søgu burtúr. Í sinari tráan eftir at jagstra einstaklingar hevur Dagblaðið langt síðan yvirhálað veruleikan. Ein tilikur tíðindaflutningur hevur í øllum forðum klagu uppibornan.

Og lat meg gera tað heilt greitt, at um nøkur klaga hevði komið frá okkum, so hevði hon ikki snúð seg um tey einstøku tíðindafólkin, men um sjálvan tíðindaflutningin.

Vit fara ikki at blanda okkum uppí, hvussu og í hvørjum líki sjónvarpsmenninir framleiða tilfarið, bara innihaldið er í lagi.

Okkara ónøgð skyldast einans, at Sjónvarp Føroya ikki hevur umrøtt eina hending, sum fyrri okkum í Vestmanna er av alstórum týðningi.

Men frá at umhugsan eina klagu til at senda klaguna avstað er eitt lop. Vit ynskja undir ongum umstøðum at verða gjørd til skutilsveinar hjá Dagblaðnum í hesum máli.

kl

Bót fyri at sigla á Flesjarnar

1. stýrimaður á Ólavi Gregersen, sum var á vakt, tá skipið tann 10. januar 1984 sigldi á Flesjarnar, hevur í Føroya rætti fingið 5.000 kr. í bót fyri »grovt mistak ella vansketni í tænastu«.

Hann skal eisini gjalda sakarmálskostnaðin, sum ikki enn er ásettur.

Føroya rættur dømdu sambært krávinum hjá ákærumyndugleikanum.

hd

Elsti føroyski typografur farin

Jacob Jacobsen, millum vinfolk nevndur Sjabokk, andaðist í Oslo í síðstu viku, 86 ára gamal.

Sjabokk var føddur 17. juni í 1900 og var abbassonur Jákup á Kamarinum. Hann kom 16 ára gamal í læru hjá Long á Dimmalætting, og um hesa tíðina sigur Sjabokk sjálvur frá í eini blaðgrein hann einaferð skrivaði í einum riti, ESTRA gav út:

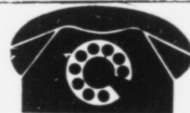
Í 1916 kom eg í læru hjá Long og var har í 5 ár. Hann var frálíkur meistari, hann dugdi væl at læra frá sær og skapaði hjá næmingunum bæði forvitni og áhuga fyri arbeiðinum. Men hann kravdi eisini at alt skuldi vera væl og virðiliga gjørt. Hann legði eisini dent á at læra okkum føroyska rættskriving, og tað var eisini neyðugt, tí einki lærdu vit í skúlanum.

Sjabokk fór á rættliga ungum árum til Noregs at arbeiða sum typografur. Hetta varð ikki hildið at vera serliga skilgott av øllum. Gamli lærumeistari hansara, Long, helt fyrri, at í Norra kundi hann ikki læra nakað í tí fakinum. Hann bað hann heldur fara til Danmarkar. Men í hesum var Sjabokk ikki samdur við gamla lærumeistara sinum. Hann fór kortini til Noregs og skal síðani hava sagt, at norðmenn eisini duga at prenta. Meira enn so.

Gamli Sjabokk er farin. Stillfóru var hann, men mangur man hava honum gott at bera.

Jacob Jacobsen — Sjabokk — setur á gamlari blýsetimaskinu.

Tit ringja

sosialurin,
tlf. 11820

— vit skriva